

מנהל המחלקה, יוסף בראל, הצליח להסתכסך עם תשעה עובדים...

כתב יצחק הלוי, עובד הרשות, למונה על הטלוויזיה, ישעיהו תדמור.

השתיקה העוינת שהשתררה בין ה' שניים נמשכה תשעה ימים, והסתיימה עם החרפת היחסים ביניהם. במכתב ההתי- פטרות שלו, שהופנה לישיעהו תדמור, הממונה על הטלוויזיה, ציין יצחק הלוי: "מאחר שמנהל מחלקת החדשות הצליח להסתכסך עם לא פחות מתשעה עובדים במחלקה, סבורני, בתור עובד רשות מזה ארבע-עשרה שנה, שרצוי לחקור תופעה זו." המכתב נשלח עם העתק לאלמוג, ולא זכה לתשובה.

"אני עוזב, אתה

הורס מחלקה!"

כיום עוסקים העובדים בניחושים לגבי הבא בתור. הסיכויים הטובים ביותר נזקפים לזכות הסגן, ויקטור נחמיאס. במשך החודשים האחרונים התנהלו בין השניים חילופי מכתבים הריפים מאוד ולא פעם הגיעו הדברים לידי בירור אצל תדמור. מירורות של נחמיאס נובעת ב' עיקר מהגבלות שמטיל בראל על פעי-

עצמן. היה בראל אומר לו, כשעובדים אחרים עדים להערותיו. מה ששבר את למדן, בוגר האוניברסיטה העברית ביח' סים בינלאומיים שהתמחה בטלוויזיה ב' מכוון לקומניקציה, היה שיבוצו הרצוף לעבודה בשבתות.

השניים הלכו לבירור אצל נקדיי מן רוגל, "זאת התנכלות." טען למדן, בהזכירו את עניין המיכתב הלא חתום כ' רקע להתנהגותו של בראל. בראל זעם: "שקר וכזב." צעק באוזני הממונה. אך הטיסה ששמר עימו למדן הרגיעה אותו. אחרי פגישה זו עזב העורך-כתב את הר מחלקה ועבר למחלקת התוכניות. בעק' בותיו הלכו גם גליה ואדי סופר, וזאת אחרי שבראל ניסה לכפות על הכוכבת שהתגירה לעבוד בחג הפסח. הוא הע' מיד בפניה את הברירה: או אדי או היא יעבדו בחג. וזאת למרות שאדי לא היה בירושלים באותו יום והיה קריין מחליף.

דעתו של בראל על סירובה של גליה לעבוד בערב החג, כפי שהושמעה באור' ני אדי בעלה של גליה: "אני לא רוצה

פני כשישה חודשים הוזמן פרחון טריף, דרוזי העובד כדיל באל-על, להופיע בתוכנית שמפיקה מחלקת החד' שות הערבית של הטלוויזיה: ערביי יש' ראל. קשה לדעת מה משך יותר את ליבו של הצוות הטלוויזיוני - גיבור הכתבה או נפלאותיה של אירופה. עובדה היא שהצוות לא חיכה עד שיגיע הדיל לארץ, אלא קם ונסע אליו ללונדון. שלושה ימים המתינו הכתב ומלווי בכרך הגדול, והנער איננו. רק כשחזרו לארץ התברר להם, שכל אותו זמן הסתובב לו טריף דווקא בתל-אביב הקטנה.

וזה כפי שצויין לא קרא בחלם, כי אם במחלקת החדשות בערבית.

"פה

אני קובע!"

לפני כשנה וחצי קרא שמואל אל- מוג, הממונה דאו על הטלוויזיה, לי יוסף בראל, מנהל מחלקת החדשות בער' בית, והביע בפניו את ספקותיו לגבי דרך

המכתב מנהל מחלקת החדשות בערבית בטלוויזיה, יוסף בראל, מואשם על ידי רבים מעובדיו, רובם לשעבר, ביחס רודני ושרירותי.

הברדה חוגג בערבית

שאתך תהיה יותר יהודיה מהיהודים." אחרי חודשים שבמהלכם סרבה גליה ל' דבר על המנהל שלה, עזבו היא ובעלה את המחלקה. היא עברה למחלקת התוכ' ניות בערבית. הוא - לחדשות בערבית.

"תבוא מהר

ותתפטר!"

רשימי שזוב היה העורך דוקטור משה זקס, ואילו עזרא יחזקאל הספיק לעבוד שישה חודשים, שבמהלכם לא כתב אלא ידיעה אחת. הוא התלונן על כך בפני ההנהלה, עזב את המחלקה, ונסע לאנגליה וחזר לפני חודשיים. כיום הוא בדרכו למחלקת חדשות בערבית אחרי שעבר בהצלחה מיכרו לעורך החדשות רדיו.

קצרה כהרבה היתה תקופת עבודתו של עזרא בינו. שלוש חודשים בלבד. הסיכ' סוף בינו לבין בראל פרץ על רקע בק' שחו של עזרא לסיים את תואר ה'ב.א. שלו. הוא ביקש סידור עבודה שיאפשר לו ללמוד בימים ראשון והמישי ולעבוד בשאר הימים. בשיחה טלפונית שהתנה' לה בין השניים פתח בראל בצעקות: "חי' כית עשרים שנה. לא יכולת לחכות שני' תיים שלוש עד שתחממם את הכיסא שלך? אני רוצה שתבוא מחר ותתפטר." אחריו הלך יצחק הלוי, הפרשן לעניינים ער' ביים, שזכה לפופולריות רבה ברחוב הר' ערבי.

יום אחד קרא לו בראל לחדרו, סגר את הדלת ואמר: "הייתי אתמול בעוה, ופגשתי את ד"ר חירי, רופא בבית-הו' לים, אל שפא. הוא אמר שאתה קורא רע מאוד ורוחה אנשים." אתה המנהל שלי." ענה יצחק הלוי. "אם אני מוצא חן בעיניך אני ממשיך לקרוא את הפרי' שנות. אם לא, אני יכול לעשות משהו אחר במחלקה." התשובה המתונה הפתי' עה כנראה את המנהל הנוזעם, שהגיב ב' התגוננות: "אי אפשר למתוח עליך ב' קורת. אתה רגיש מאוד."

גיהולה של המחלקה. הוא חושש שאני הופך אותכם לרובוטים." סיפר בראל ל' אנשו, בשיבת עורכים אחראיים, "אל' מוג חושב שאני לא נותן לכם חופש ב' טוי."

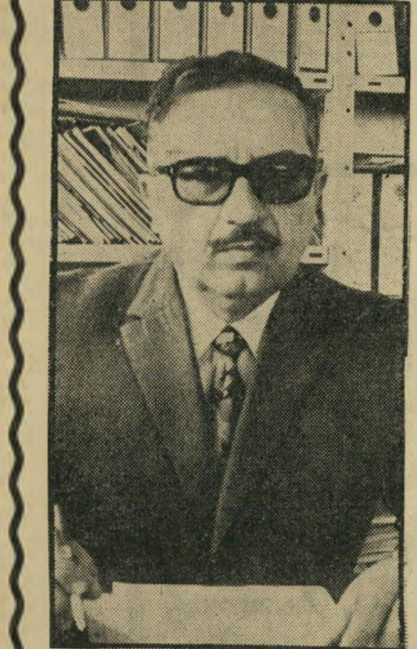
במשך שמונה-עשרה החודשים שעברו מאז כניסתו לתפקיד, הצליח מנהל המח' לקה להפטר מרבים מעובדי מחלקתו, רו' בס ככולם עובדים ותיקים של הרדיו. ראשון המגורשים היה העורך-כתב - יעקוב למדן.

במישור המיקצועי הגיעו חילוקי הדי' עות בין השניים לשיא. כשיצא למדן ל' ככות כנס של אימאים ומאויגים שהתי' קיים בנצרת. הכנס בא למחות על המ' הנמוך, 130 ל' לחודש, שהם מקבלים מ' מישר הדתות. למדן ריאין את מישי' תפתי הכנס וקיבל גם את תגובתו של המישר הממשלתי. רק אז הגיעה לאור' ניו הוראתו של בראל, שאסר על שידור הכתבה. למדן התקומם נגד הניסיון להס' תיר מעיני הצופה בעיות בתחום היח' סים שבין ישראלים לערבים. ובראל, ה' התבטא באחת הישיבות באוזני עובדיו: "לא משנה מהי דעתכם, דעתי בכל מקרה היא הקובעת." לא הסתיר את מורת רור' חו מהעובד הסרבן.

קרב את קיצה של קריירת למדן, סי' רובו לחתום על מיכתב שכתב בראל נגד ההנהלה ושהיה מופנה לאלמוג ולנקדימון רוגל. את המיכתב הראה בראל לסגנו, ויקטור נחמיאס, ליוסי ביניא וליעקוב למדן בפגישה שקיימו הארבעה באחד מערבי שבת לפני שנה וחצי. הוא ביקש מהם לחתום עליו. למדן לא הסכים, ובי' קש מבראל לתת לו את הטיטוס כדי שיר' כל לעיין בה שנית ולשקול בדבר. בינו' תיים השתרו פני הדברים, וכל העניין נשכת. אבל לא מליבו של המנהל. מאר' תו יום לא ידע למדן מנוחה. הכתבות שנפלו בחלקו היו למיד חסרות חשיבות. מאותן כתבות שדי בצלם כדי להכין אר' תן. גם עלבונות לא נחסכו ממנו. אתה לא יודע לעבוד. אתה לא יכול לשלוט ב'

המתפוסרים כוכבת הטלוויזיה גליה סופר ובעלה אדי. גליה התפטרה מעבודתה במחלקתו של בראל, לאחר שיחסייהם הגיעו עד משבר. קדמה למשבר תקרית, בה הכריח בראל את גליה סופר, לדבריה, לעבוד בחג הפסח. "שלא תהיה יותר אדוקה מן היהודים," טען בראל, אליבא דגליה סופר.

ויקטור נחמיאס. פעם הם רבו כל כך שעזרא שבר את דלת הזכוכית של הי (המשך בעמוד 38)

המכופר יצחק הלוי, עובד רשות השידור מזה 14 שנה, שטען כ' המנהל החליט כי הוא קריין רע על פי דיווחי שומעים בעוה.